

SLOVENEK

Velja po pošti:

za celo leto naprej... K 40—
za en mesec... K 3.50
za Nemčijo odelo leto... K 45—
za ostalo inozemstvo... K 50—

V Ljubljani na dom:

za celo leto naprej... K 38—
za en mesec... K 3—
v spravi prejemam mesečno... 2.50

Sobotna izdaja:

za celo leto... K 8—
za Nemčijo odelo leto... K 10—
za ostalo inozemstvo... K 13—

Inserati:

Enostolpna poltirnata (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
za enkrat... po 50 v
za dva- in večkrat... 45 v
pri večjih naročilih primerom popust po dogovoru.
Ob robovih ali jani...

Poslano:

Enostolpna poltirnata K 1—
Izhaja vsak dan izvenredno dolgo in prazno, ob 2. uri pop.
Redna letna priloga vozi red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 28.571, bosn.-her. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Czerninov naslednik.

Dunaj, 15. aprila.

Poleg kandidatov za sedež zunanjega ministra, ki jih navajajo današnji listi, knez Hohenlohe, grof Mensdorff in grofa Andrássy ter Tisza, se imenuje še nekaj drugih značilnih imen. Nekatere kombinacije trde, da utegne začasno skupni minister baron Burian voditi tudi posle zunanjega ministra. Je pa še druga kombinacija, ki morda ne bo najverjetnejša, ki pa je gotovo najzanimivejša. Dne 13. t. m. je cesar sprejel v avdienci grofa Polzerja, bivšega ravnatelja kabinete pisarne. Drugi dan je bil Czernin odlovljen. Sodijo, da je Polzerjeva avdienca s Czerninovo demisijo v kavaljni zvezi. Polzer je bil že od početka nasprotnik Czerninove dvoumne politike. Polzer je mož, ki se je zelo trudil za mir in ki ga Nemci delajo odgovornega tudi za amnestijo. Tedaj je ostal Czernin, Polzer je pa šel. Od tedaj dalje pa se je dvoumna Czerninova politika vedno bolj spreminjala v aneksionistično barvo.

Polzer je deloval skupaj s profesorjem Lammaschem in prof. Försterjem. Sad tega dela je bilo tudi znano mirovno zborovanje »Avstr. politične družbe na Dunaju«, kjer je govoril tudi dr. Krek. Za vse, ki žele miru, bi bila ta kandidatura zelo simpatična, enako ko Lammascheva. Toda Lammasch je žal prestar in bo težko kaj iz tega.

Kakor na eni strani nemški krogi trde, da sedaj nastopi odkrito aneksionistični kurz, so pa drugi zopet prepričani, da bi Tisza bil nesreča za monarhijo in da se to ne bo zgodilo. Cesar je storil veliko dejanje za doseg miru, ko je tako energično vrget grofa Czernina, ki je s svojim brezmišelnim nastopom povečal kaos v notranjosti ter kompromitiral — hoté ali nehoté — mirovna prizadevanja cesarjeva na zunaj. Czernin je hotel vrata za sporazum zapreti, cesar jih je zopet odprl.

S Czerninom pa mora izginiti tudi zli duh našega zunanjega ministrstva. To je sekcijski šef in krščen žid Wiesner, voditelj tiskovnega urada v zunanjem ministrstvu. Ta mož je osebno kriv vseh netočnosti in nepravilnosti uradnih poročil zunanjega urada. Svoj oddelek je vodil v popolnoma macchiavelističnem duhu. Mož ima na grbi še celo vrsto grehov in je vsled tega tako kompromitiran, da bi zanj ne smelo biti več prostora v takem uradu. Mesto neodkritosrčnosti in potvarjanj dej-

stev naj nastopi tudi v naši zunanji politiki duh odkritosrčnosti in iskrenosti, pa bo marsikaj kmalu drugače.

Burian zunanji minister.

Dunaj, 16. aprila. »Fremdenblatt« poroča iz Budimpešte: Sedanji skupni finančni minister Burian bo povišan v zunanje-ga ministra. Formalno se sicer to še ni odločilo, a najbrže bo že jutri imenovan.

Dunaj, 16. aprila. Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo cesar je imenoval skupnega finančnega ministra barona Štefana Buriana pl. Rajecza za ministra c. in kr. hiše in zunanjih zadev.

Budimpešta, 16. aprila. Uradno: Njegovo Veličanstvo je, kakor poroča ogrski brzojavni urad, imenovalo s sklepom od danes skupnega finančnega ministra barona Štefana Buriana pl. Rajecza za ministra c. in kr. hiše in zunanjih reči. Baron Burian se je zato izbral, ker ne glede na to, da mu Njegovo Veličanstvo zaupa, pozna posameznosti antecedenacij, katerih temeljito poznanje je velevažno v zvezi z mednarodnimi pogodbami, o katerih se pogajajo. Zunanji minister bo, kakor poizve ogrski korespondenčni urad, vodil še naprej tudi skupno finančno ministrstvo.

Budimpešta, 16. aprila. Ogrski korespondenčni urad poroča: Njegovo Veličanstvo cesar je danes zvečer ob 10. uri odpoval z zunanjim ministrom baronom Burianom in s spremstvom na Dunaj.

Polzer skupni finančni minister.

Dunaj, 16. aprila. Poučeni politični krogi trde, da prevzame skupno finančno ministrstvo bivši kabinet. ravnatelj Polzer.

X X X

Kriza v zunanjem ministrstvu je rešena. Cesar je poveril zunanje ministrstvo baronu Burianu, ki bo še nadalje vodil provizorično posle skupnega finančnega ministrstva. Burian je Mažar po rodu in duhu ter zvest prijatelj grofa Tisze. Njegov protislovanski režim v Bosni je dobro znan. Kot skupni finančni minister je vpeljal v Bosni mažarski kurz. Hrvati so imeli z njim trde boje. Njegovo nedemokratsko stališče glede odkupilne kmetov v Bosni je ožigosal v delegacijah rajni dr. Krek.

Burian je sledil decembra leta 1915. grofu Berchtoldu na mestu zunanjega ministra. Zunanje zadeve je vodil, dokler ni 22. decembra 1916 prevzel Czernin posla zunanjega ministrstva. Burian je bil na to prevzel skupno finančno ministrstvo.

Imenovanje barona Buriana za Czerninovega naslednika opravičuje domnevo, da se dosedanji kurz naše zunanje politike ne bo spremenil.

Reforma ustave.

Dunaj, 15. aprila.

Dunajski listi so že začeli poročati o načrtu za ustavno reformo. Pravijo, da Nemci niso z njo povsem zadovoljni. Slovanski politiki tega načrta še niso prejeli. Vlada se z njim ne upa na dan. Kakor se zdi, se vladni načrt naslanja na znani Rennerjev načrt. To pa je seveda vse že davno zastarelo. Ni čudno, da se vlada pomišlja to spraviti v širšo javnost, ker ve, da je načrt za Slovence zastarel, a za Nemce še — prezgoden. Vlada se dogovarja s češkimi in alpskimi Nemci. Baje so češki še precej zadovoljni, a alpski ne.

Ker je Rennerjev načrt znan že celi javnosti — saj je izšel v posebni knjigi — bi ne bilo čisto nič za cenzuro zločinskega, povedati glavne misli tega načrta. Kratka misel je ta:

Deželne meje ostanejo. Pač pa se osnujejo takozvana naravna okrožja. Kako je to razumeti, naj navedemo zgled. Štajerska ostane s svojim deželnim zborom in odborom. Toda za slovenski Štajer se osnuje več narodnih okrožij, na primer v Mariboru, Celju, Ptujju. Kraj, kjer je na primer nad 50 odstotkov Slovencev, bi spadali pod slovensko okrožje. Okrožja bi bila dvojne vrste: popolna in mešana. V popolnih bi bila manjšina brezpravna; v mešanih pa bi imeli obe narodnosti enake pravice. Vsa narodna slovenska okrožja bi imela skupen organ v narodnem saboru. Tedaj bi vsa koroška, štajerska, kranjska, primorska slovenska narodna okrožja imela svoj skupni sabor. Ta bi imel vse kulturne in narodne ter narodno-gospodarske posle. Kakor okrožja, tako bi tudi sabor imel legislativno pravico ter poleg tega pravico pobirati tudi davke. S tem pa bi bil seveda delokrog deželnih zborov in odborov precej omejen. Facit bi bil ta, da bi — hvala Bogu — poleg deželnih in občinskih doklad plačevali še okrožne in sabsorske doklade. Nikomur ne pride na um, da bi danes, v dobi deklaracij smatral ta načrt za zadosten. Toda prav je, če spoznamo, kako si ta ali oni misli preureditev naše države.

Mariborsko pismo.

Maribor, 15. aprila.

Včerajšnja »Marburger Zeitung« je prinesla vest, da se bo vršila v »Narodnem domu« zopet »Hetzversammlung«, na kateri bo dr. Korošec hujskal proti nemškemu prebivalstvu. »Marburgerica« vprašuje pri tem, koliko časa bodo oblastnijske trpele ta škandal. Vest v »Marburgerici« je bila od kraja do konca izmišljena, ker o kakem za včeraj nameravanim shodu mariborski Slovenci niso ničesar čuli, najmanj pa je bil nameravan shod, na katerem naj bi govoril dr. Korošec, ker ga sploh ni v Mariboru. Toda namen one vesti je bil pred vsem ta, da je »M. Z.« hotela nahujskati mariborsko nemško sodrgo, da bi napadla »Narodni dom«. Štajersko poveljstvo je z ozirom na to tudi prepovedalo za včeraj vojakom obisk »Narodnega doma«. Med tem so Slovenci zahtevali od oblastnijske varstvo za svoje osebe in imetje, vsled česar je moral magistrat na višji ukaz zastražiti »Narodni dom« po policiji. Med tem se je znana sodrga valila po mestu v posameznih gručah in iz zivala ter napadala mirne Slovence. Tolpa kakih 10 teh junakov je čakala nekega znanega Slovence v Nagyjevi ulici ter ga napadla, ko je prišel iz svojega stanovanja. Ko je naš mož samo zamahnil z rokami so se junaki razpršili...

V »Mariborskem pismu« v »Slovincu« z dne 6. t. m. smo poročali, da je prešla gostilna »Pri zlatem jagnjetu« poleg glavnega kolodvora v slovenske roke. V zvezi s tem smo omenili, da smo dosedaj mariborski Slovenci imeli le »Narodni dom«, kjer smo se mogli sestajati. To je dalo povod nesporazumu, kakor da bi vsa naša vest imela neko ost proti »Narodnemu domu«. Temu pa seveda ni tako. Nimamo niti najmanjšega povičja, da bi bili nezadovoljni z razmerami v restavraciji v »Narodnem domu«. Nasprotno pripoznavamo radi, da si gospa in gospod Stelzer prizadevata, da bi goste zadovoljila, kolikor je to v teh težkih razmerah sploh mogoče.

Žrtev brezvestnega goljufa je postalo več mariborskih Slovencev. V slovensko družbo se je vstulil neki človek v vojaški uniformi, ki se je predstavil kot sin trgovca Vozelja v Radečah. Ljudje so ga videli enkrat kot navadnega infanterista, potem kot poddesetnika in četovodjo, ne da bi komu prišlo na misel, da tu ne more biti vse v redu. Poročniku Jurku je ukradel uniformo in več civilnih oblek v vrednosti več tisoč kron, naredniku Franu Me-

LISTEK.

Nevidni človek.

33

Angleški spisal H. G. Wells. — Prevaj. I. M. (Dale.)

XXI. Poglavje.

Na Oxford Streetu.

»Pri hoji po stopnicah navzdol sem prvič naletel na nepričakovane težave, ker nisem mogel videti svojih nog; dvakrat sem se izpodtaknil, in ko sem prijel za kljuko, sem bil nenavadno neroden. S tem pa, da nisem gledal v tla, sem mogel še precej dobro hoditi po ravnem.

»Kar se mojega razpoloženja tiče, naj povem, da sem bil od veselja kar iz sebe. Počutil sem se kakor videč človek z mehkiimi nogami in brezšumno obleko v mestu slepce. Obšla me je silna želja, da bi se talil, iznenadil ljudi, jih potipaval po rami, im metal klobuke po zraku in sploh vesele-ljač s svojo izredno krastjo in prednostjo.

»Komaj pa sem došel na Great Portant Street (moje stanovanje se je nahajalo blizu velike trgovine s suknom tamkaj), sem zaslišal glasen žvenket ter bil hkratu na moč udarjen od vзда; ko sem se obrnil, sem videl nekega človeka z jerbasmom si-lonskih steklenic, ki je ves začuden ogledoval svoj tovor. Pa dasi me je udarec močno bolel, je bilo v njegovem začude-nju nekaj tako smešnega, da sem se na

glas zasmejal. »Zlodej je v jerbasmu« sem mu rekel in sem mu ga, kakor bi trenil izvil iz rok. Brez upora ga je izpustil, jaz pa sem dvignil celo breme visok v zrak.

»Pa bedak nekega voznika, ki je stal v bližini pred neko krčmo, je iznenada planil za jerbasmom in njegovi iztegnjeni prsti so me zgrabili z vso silo pod ušesi. Izpustil sem jerbasm, da bi treščil na voznika; okrog mene se je vzdignilo silno vpitje in cepetanje nog, ljudje so hiteli iz prodajalen, vozovi so postajali, in tedaj šele sem spoznal, kaj sem si skuhal; preklinjajoč svojo trapavost sem vstopil tesno k nekemu izlozhu, ki me je se pripravljaj, da se izmota iz cele zmede. Hip pozneje bi bil zašel v gnječo in se ne-izogibno izdal. Potisnil sem nekega mesar-skega vajenca v stran, ki se na srečo obrnil, da bi videl, kaj ga je porinilo; pota, in se stisnil za voznikova kola, ki mi znano, kako so to uredili. Pohitel sem preko ceste, ki je bila na srečo prazna, in ker se v svojem strahu pred razkritjem, ki me je ob tem dogodku občel, nisem zme-nil, kam grem, sem padel na opoidansko gnječo v Oxford Streetu.

»Skušal sem priti v ljudski tok, a gnječa je bila prevelika in kakor bi trenil, mi je nekdo stopil na peto. Nato sem si iz-bral vodni zleb, a njegova hrupavost je bila preveč mučna za moje noge; zdajci me je dregnila os počasi vozeče kočije med rebra in spomnivši se, da sem že dovolj obutan, sem se umaknil kočiji; se s krče-vitim gibom izognil nekemu otroškemu vo-zičku pa se znašel zadaj za kočijo. Ta sreč-

na misel me je rešila, in ker je kočija vo-zila počasi, sem stopal tik za njo ves tre-petajot in čudeč se temu obratu mojih doživljajev. Bil je jasan januarski dan, jaz pa sem bil čisto nag in tenka odeja blata, ki je pokrivala cesto, je malone pomr-zovala. Bil sem tako trapašt, da nisem računal s tem, da sem bil, prozoren ali ne, še vedno podvržen vremenu in vsem nje-govim posledicam.

»Teda mi je naenkrat šinila dobra misel v glavo. Stekel sem naprej in zlezel v kočijo. Tresoč se po vsem životu, preplašen, potezajoč skozi nos ob prvih znakih prehlada, in kličoč si v spomin prasko, ki sem jih bil dobil po hrbtu, sem se vozil počasi po Oxford Streetu in mimo Totten-ham Court Rooda. Moje razpoloženje je bilo tako različno od onega, ki sem se pred minutami podal z njim na pot, ko-likor se je razlikovalo od te nevidnosti, pa res! Edina misel, ki me je napadajala, je bila, kako priti iz stiske, ki me je bil v njej.

»Vozil sem se mimo Mudic-ja, tamkaj pa je neka visoka ženska s pet ali šest knjigami z rumenimi listki poklicala mojo kočijo in jaz sem ravno še o pravem času skočil ven, obdrsnivši se pri tem ob drug voz. Udaril sem jo proti Bloomsburg Square-u* z namenom, da se obrnem za muzejem* proti severu in pridem tako v mirne ulice. Bil sem neznansko prehlajen in prečudni moj položaj mi je tako zelo

vzel pogum, da sem med potjo kar cvilil. Na zapadnem vogalu omenjenega trga je pritekel majhen pes iz uradnih prostorov Farmaceutične družbe in jo je z nosom ob tleh neutegoma ubral za menoj.

»Kaj takega mi ni bilo poprej prišlo na misel, a nos je psu, kar so oči glavi vi-dečega človeka. Psi zaznajo človeški vonj kakor zaznajo ljudje njegovo vidno zuna-njost. Ta žival je začela lajati, skakati in — kakor se mi je dozdevalo — le pre-očitno kazati, da me ima. Šel sem čez Great Russell Street* in stopal nekaj časa po Montagu Streetu,* predno sem si še bil svest, v kaj da se podajam.

»Kmalu sem začul glasove neke god-be in ko sem pogledal gor po ulici, sem uzrl gručo ljudi, ki je prihajala v rdečih jo-pičih in z zastavo Odrešilne vojske iz Ru-sseel Square-a.* Da bi prišel skozi toliko gnječo, ki je deloma sredi ceste prepevala deloma na hodniku one zasmehovala, pač nisem mogel upati, ker pa sem se bal vrniti in se iznova oddaljiti od doma, sem se na mestu premislil in stekel po belih stopnicah neke hiše nasproti muzejevi ograji ter sem stal tamkaj, dokler ne bi množica odšla mimo. Na srečo se je pes ob glasovih godbe ustavil, obotavljal pa se obrnil in stekel zopet nazaj proti Blooms-burgu Square-u.

* Ulica pred britskim muzejem, malone ob početku Oxford Streeta.

* Mala ulica v bližini.

* Trg za britskim muzejem.

(Dale.)

* Velika knjigarna in izposojevalna knjiž-nica, trgovina s papirjem in pod.

* Trg vzdolžno od Britskega muzeja.

* Britski muzej.

dicu je ukradel listnico s 3000 K in poleg tega je izvršil več drugih manjših goljufij in izginil. Zdi se, da gre za kakšnega vojaškega begunca.

Veleposestnik vitez Rozmanit objavlja v nemških listih dopis, v katerem dolga s številkami, kako se rekvirira živina na štajerskem in kako drugje. Neki veleposestnik na Nijčevstriskem ima 88 krav, 50 mlade živine, 22 volov in 26 konj. Skupaj 186 glav živine. Od tega mora oddajati mesečno štiri glave. Pri 24 parih uprežne živine niso dosedaj zahtevali od njega še niti enega para volov. Od njega, viteza Rosmanita, ki ima tri pare uprežne živine, pa se sedaj zahteva zadnji par volov, ako noče oddati krav-mlekarič, katerih je že oddal 19! Še boljše nego na Nijčevstriskem pa so razmere na Ogrskem. Vitez Rosmanit pripoveduje, da še nobenemu njegovemu ogrskemu znanecu, veleposestniku ni bila po sili vzeta niti ena glava živine!

Prizori z Goriškega.

V Gorici, 8. aprila 1918.

Kdor pride v presledkih na Goriško, bo najlepše mogel soditi, kaj je tam novega in kje je ostalo vse pri starem. Pri starem je ostalo prav mnogo. Pet mesecev je že davno minilo, kar je Goriška zopet naša; mnogo shodov je imela gospoda v Trstu, mnogo predlogov se je stavilo, mnogo besed izustilo, ampak za naše ljudstvo po deželi se ni storilo skoraj prav nič.

Ljudje trpe, da ni moči popisati. Prejšnji teden n. pr. so prišli iz Bat v Gorico iskati zdravnika. Mati je v zelo težkih okoliščinah pričakovala otroka. Iskali so v mestu zdravnika, a ga niso mogli dobiti nikjer. »Kar hočete, vse vam damo«, so prosili. A ni ga bilo. Ni v Gorici nobenega voza, ki bi služil tem namenom; ni tudi v Gorici zdravnika, ki bi čas in priliko imel, da bi šel tako daleč ven. Odšli so v Bate brez zdravnika nazaj. Kaj se je z ubogo materjo zgodilo, ni znano... Ampak slučaj kriči do nebes! Kje so zdravniki za naše ljudstvo po naših gorah na Krasu, v Brdih, v goriški okolici? Kar jih je bilo, so jih spravili proč; kar jih je morda ostalo, so jih pa preganjali. Tu naj vlada pomaga ljudstvu, da bo imelo hitro in ceno zdravniško pomoč na razpolago; zdravnikom z vozovi oz. avtomobili ter s primerno odškodnino, da bodo mogli kolikor možno mnogim pomagati!

Videl sem nedavno moža v Gorici. Poznalo se mu je, da je truden in gladen in da ga velike skrbi morijo. »Odkod pa ste?« »Iz Kala, od Sv. Štefana Levpi, če vam je znano!« »Seveda, saj sem bil večkrat gor!« In podal sem mu roko in ga vprašal, po kaj je prišel v Gorico. »Nimam ničesar, ne semena, da bi mogli zemljo obdelati, ne žita ne moke in ne krompirja, da bi mogli živeti.« — Kako težko je govoril te besede! »Glejte, pri vojakihi sem bil; tam sem eno oko izgubil. Dali so mi drugo iz stekla, pa še to se je razbilo. Tako hodim okoli.« — In pokazal mi je ves pobit svojo veliko izgubo na obrazu. Bilo je res hudo pogledati ga. Klobuk je globoko doli potegnil, da mu prazne votline niso mogli videti. — »Pred vojsko sem imel pet glav živine in tri, štiri prešiče. Sedaj nimam ničesar. Tudi hišo so mi porušili. Otroci stradajo; nimajo nobenega poka; ne hodijo v cerkev in so vedno večji. Za veliko noč nam je napravila žena malo pogače iz zadnje koruzne moke. Ne poznamo ne praznikov, ne nedelje; kakor divji smo; zapuščeni od vseh! Nobeden ne misli na nas in lakote umiramo...«

Tako je govoril mož, nekdanji posestnik, ki je poln moškega ponosa delal za svojo družino, svoboden mož na lastnem domačem pragu! Meni je bilo strašno hudo, ko sem ga gledal pred seboj. Tudi sedaj ni prosil ne miloščine ne kruha. Prosil me je samo, naj mu svetujem, kam se ima obrniti, da bo v Gorici dobil semena za njivo in živeža za otroke. — Dajal sem mu poguma. »Nimam nobenega več!« mi je odgovoril. »Nikar obupati!« sem ga skušal tolažiti. »Bog nas ne bo zapustil! Cesar nam je danes obljubil pomoči! Bolje bo! Zatorej le pogum!« »Nimam nobenega več!« mi je zopet odgovoril! — — —

Ah, dragi rojaki po Slovenskem okoli, ni hujšega na svetu, kakor gledati na moža, ki mu je bil zatrla pogum. Da so otroci plašni, je nekaj vsakdanjega; da ženska obupa je v joku, se večkrat zgodi, toda nikdar morda ne učakaš, da naletiš na moža, ki bo stal strl pred teboj — bitje brez poguma. To pomeni konec življenja. Hujše kot vse drugo odpira ta okolnost gorje, ki se je razlilo po nekdanji tako cvetočih slovenskih pokrajinah na Goriškem. Naše ljudstvo potrebuje poguma in tolažbe; potrebuje svetlovalcev in pomočnikov; potrebuje mož, ki bodo iz ljubezni do Boga zastopali koristi svojega ljudstva in se ne bodo ni za trenutek spozabili, da bi radi ozirov do višjih ali še višjih krogov plaho molčali in nekrščansko zatajevali ter hvalili in priznavali, ko pomenja hvala in priznanje zločin na bednem narodu...

Toliko bolj občuduješ ljudi, ki so prišli domov, da bi ljubljeno rodno grudo živeli; da bi živeli! Kako radi jo imajo! Le idi tja med razvaline okoličanskih vasi mesta Gorice ali tudi v hribu. Bil sem le v Solkanu, kamor se je nekoliko družin že povrnilo. Strašno je razdejan, posebno v prostoru od župne cerkve do državne ceste. Ampak »hvala Bogu« so mi ljudje govorili, »da smo zopet doma.« Kar jih je, si pomagaj tu v vrtu, tam v brajdi, zopet tam na polju. Delajo kolikor morejo, da bodo hrano imeli na lastni zemlji in se zopet osamosvojeli. Še ponoči čujejo in bdijo da si zagotove svoj obstanek. Kajti le prerado se zgodi, da prihajajo neznane roke po krompir na njivo, v katero je bil že dan posajen. In pa še strah jih muči, kaj bo, ko bo seme pogrnalo in dozorelo! Da bi le tistih zopet ne bilo, ki hočejo pobirati, ko niso ne kopali ne sejali...

Najbolj mi je ugajal mož, ki je prišel na dopust od vojakov. Svojo hišo je našel razdrto. Pa ni obupal. Žena mu je stala zvesto ob strani; mu rpiravljala hrano in skrbela zanj. On pa je delal od zore do mraka in si zopet popravil zidove — bil je zidar po poklicu — in si iz raznih zakopov znesel skupaj tramove in deske; napravil je streho; zopet popravil pode v podstrešju in prvem nadstropju in bil ravno v tem, da si pod v pritličju priredi.

»Jaz se vam kar čudim!« mu rečem! »Pogum velja!« mi on odgovori. »Visoki gospodje v Gorici so mnenja, da nam ne bo pomagal nobeden, če si sami ne bomo pomagali! To odkrito govorijo!« — Tudi jaz sem isto slišal. — »Vse sam napravil!« »Vse! Hvala Bogu, da imamo nekaj moke s Kranjskega. Če bi te ne bilo, bi tudi delati ne mogli Veste, kjer hrana, tam pogum; tako pri vojakihi, tako tukaj!«

Mož je povedal veliko resnico. Vse bi šlo, če bi le ljudje imeli dovolj hrane. Ampak kakor drugod, tako tudi tukaj: mnogo besed, mnogo posvatovali, a le malo dejanja. Celi tedni preidejo, da ljudje kruha niti v mestu ne vidijo, kaj šele v okolici goriški in kaj šele v naših zapuščenih gorah? Ni delavcev ne za popravljane hiš ne za obdelovanje polja; ni vojakov, ki bi lahko strelivo pobirali in odstranjevali; ni živeža, da bi si ljudstvo črpalo pogum in si samo pomagalo.

Nad Goriško je kakor sistem, ki vse zavlačuje, ovira in ubija.

Na močvirnih tleh.

Dunaj, 15. aprila.

Dunajski listi, pred vsemi seveda neizogibna »Reichsposta«, so z veseljem prinesli dolgovestno poročilo o »velikanskem zborovanju«, ki se je »te dni« vršilo v Ljubljani in kjer je bila sklenjena nezaupnica »Jugoslovanskemu klubu« ter še marsikaj drugega. Ne bomo se pečali s tem »velikanskim zborovanjem«, ki se je vršilo v zasebnem stanovanju deželnega glavarja. Pribijemo le, da je ta najnovejša šustersiščeva akcija v zvezi z zadnjim govorom odstopivšega grofa Czernina, ki je hotel med slovanske narode zanesti spor in zasejati needinost med ljudstvi in poslanci. Med Čehi se mu to ni posrečilo, med Hrvatimi ima prejšnjost za seboj le Frankovce in na Slovenskem šustersišča. Če bi šlo po Czerninovem, bi Hrvatje ostali madžarski, Slovenci pa nemški sužnji. Dr. šustersiščevo povdaranje dinastične zvestobe je le neokreten poskus, prikupiti na zgoraj sebe, naše poslance pa denuncirati gori in zasovražiti med ljudstvom. Toda isti dan, ko je šustersiščevo poročilo izšlo na Dunaju, je izšlo tudi poročilo, da je Czernin šel.

Kar se pa tiče jugoslovanskih »velizdajalcev« v Švici in drugod v inozemstvu, bodi povedano to-le: Naši poslanci in njim na čelu dr. Korošec vsakokrat povdarjajo tudi habsburško misel. To je storil dr. Korošec na shodu v Ljubljani in zadnjič na shodu v Št. Janžu. Stojimo pač vsi avstrijski jugoslovanci na stališču, da nismo izgubili vere in zaupanja v svojega cesarja, ki je podal toliko dokazov poštenega in iskrenega mišljenja in čustvovanja.

Priklopitev Estonije in Livonije Nemčiji.

Kakor poroča Wolffov urad je združeni deželni svet Livonije, Estonije, Rige

in otoka Oesel med velikim navdušenjem soglasno sprejel sledeče:

»Združeni deželni svet Livonije, Estonije, Rige in Oesla sklene:

1. naprositi nemškega cesarja, da Livonijo in Estonijo trajno obdrži pod vojaškim varstvom in ju pri končnoveljavni izpeljavi ločitve od Rusije uspešno podpira;

2. izraziti željo, da bi se iz Livonije, Estonije, Kureke, otokov in mesta Rige ustanovila enotna združena monarhično-ustavna država z enotno ustavo in upravo in da se priklopi Nemčiji s personalno unijo s pruskim kraljem. Nemškega cesarja naprošajo, da to željo baltičkega prebivalstva blagovoli dovoliti in uresničiti;

3. naprositi nemškega cesarja:

a) da omogoči ustanovitev lastnih deželnih uprav za Livonijo in Estonijo, ki naj do državne združitve baltičkih ozemelj in uprav Livonije in Estonije upravljajo te dežele,

b) da se med Nemčijo oziroma pruskim kraljestvom in med državo, ki se ustanovi iz baltičkih ozemelj sklenejo potrebne vojaške, denarne, prometne, carinske in druge pogodbe.

Nemški cesar je prošnjo deželnega sveta za priklopitev k Nemčiji sprejel in poslal deželnemu svetu svojo cesarko zahvalo.

Združeni deželni svet obstoji iz članov, ki so jih izvolili na deželnih zborovanjih in sicer: od junkerjev 31 Nemcev, od veleposestnikov 13 Nemcev, od občin 13 (9 Estoncev in 4 Leti), od mest 20 (13 Nemcev, 5 Letov in 2 Estonca), od duhovščine 7 (4 Nemci, 2 Estonca, 1 Let), 1 zastopnik (Nemec) vseučilišča Dorpat in 1 zastopnik (Let) ozemlja Pečovi.

Vseh članov tega deželnega sveta je tedaj 86. Samo nemški junkerji in nemški veleposestniki — skupno 44 — imajo že absolutno večino. Značilno je, da od občin po deželi ni niti enega Nemca in vendar tvori kmečko ljudstvo ogromno večino prebivalstva. Iz tega se jasno vidi, koliko je vreden gornji sklep združenega deželnega sveta, kakšno »samoodločevanje« je to. Ko bi glasovalo vse prebivalstvo, bi bil ta sklep najbrže drugačen.

Bitka na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 16. aprila. Napadi na bojišču ob Lysi so popolnoma uspeli. S hitrim napadom smo vzeli na bojišču pri Wytschaeti iz leta 1917. udrine. Po kratkem obstreljevanju smo presenetljivo naskočili in vzeli Wuverghem in sovražne postojanke na obeh straneh omenjenega kraja. Protisunki angleških stotnij so se popolnoma zrušili. Naše čete so z ravani splezale napadajoč na višine med Nieuwe Kerk in Bailleulom ter jih s silnim bojem moža z močnem iztrgale sovražniku. Izjalovili so se angleški napadi na Leon.

Na bojišču na obeh straneh Somme se je močnejše bil ob potoku Luce, pri Moreuili in Montdidieru topovski boj. Odbili smo severno od potoka Luce napad, ki so ga Angleži in Francozi skupno izvedli ter ujeli nekaj sovražnikov.

Ob prekopu Oise-Aisne in zahodnem bregu Moze smo uspešno nastopali.

Berlin, 16. aprila zvečer. Naskočili in vzeli smo Wytschaetske višine. Vzeli smo Bailleul.

V bitki ob Lysi so vzeli 16. t. m. Nemci višine pri Wytschaeti in Bailleulu. Nova bojna črta se razteza v tem odseku zahodne bojne črte od Wytschaete čez Wuverghem, Niewekerko, Bailleul, Merrils, Vieux Ber, Mervillo, Calono, Locon, Festubert, Givenchy do La Bassée. »Times« opozarjajo, da je položaj zelo resen, ker imajo Nemci od Bailleula do Calaisa le še 62 km hoda.

Wolffovo poročilo.

Berlin, 16. aprila. Wolff: Angleži so v bojih iz zadaj ležečih krajev celo ordonance, sluge častnikov, posadke tankov, sploh vse pripeljali, kar so mogli. V Albertu smo zaplenili veliko zemljevidov Nemčije, in sicer ne splošnih preglednih zemljevidov, marveč specialne vojaše zemljevide Alzacije-Lorene, obeh obrežij Rena, Badenske in Virmemberške. Iz teh zemljevidov ni mogoče spoznati, kje so mislili napasti. Nemški napad je pač zmotel tozadevna sovražna premišljevanja.

Berlin, 16. Wolff: Med ujetniki, ki so jih ujeli Nemci med vojniki 40. angleške divizije, so tudi 3 Rusi iz Glasgova, ki so jih proti njih volji pritegnili k vojakom in ne znajo niti angleško.

Novi boji ob Sommi.

Genf, 16. aprila. Pariški listi poročajo iz francoskega glavnega stana, da se prično ta teden novi boji severno in južno od Somme.

Umik Angležev.

Kodanj, 16. (K. u.) »Temps« piše: Bitka na prostoru, ki so si ga Nemci izbrali za veliki napad, se razvija tako, da je nujno potreben hiter nastop. Angleške čete so se med Ypernom in prekopom La Bas-

see umaknile. To postane lahko resno, ker je njihovo največje umikanje, ki se vrši v središču bitk severovzhodno od Armentiersa in Estaira. Ne smemo pustiti, da bi Nemci prodrli črto angleške armade. Na zapadni fronti ni več angleške in francoske armade, marveč samo ena armada pod poveljstvom enega vojskovodje. Trenutek je resen, treba je hitro delati, da se položaj ne poslabša.

Glasovi angleškega in francoskega časopisa.

London, 16. (K. u.) Reuter: »Times« pozdravlja, ker je imenovan za vrhovnega poveljnika general Foch, kar jamči za tesnejše sodelovanje angleških in francoskih armad.

Bern, 16. (K. u.) »Verité« piše: Položaj je vedno bolj resen, česar si ne prikrivajmo. — »Matin« priznava, da Hindenburgovo vodstvo nadkriljuje vodstvo entente.

Obstreljevanje Pariza.

Basel, 16. aprila. »Havas« poroča iz Pariza, da je padlo dozdej v Pariz 140 granat.

Pariz, 16. aprila. Uradno: Ponoči od 15. na 16. aprila je bil vsled obstreljevanja Pariza ubit en mož, dva moža sta bila ranjena.

Kodanj, 16. aprila. »Aftonbladet« poroča, da je pariški občinski svet sklenil, naj se radi trajnega obstreljevanja Pariza odstranijo otroci iz ogroženih delov.

Genf, 16. aprila. Francoski vrhovni poveljnik je pritegnil Pariz ožjemu vojnemu ozemlju.

Balfour Američanom.

Amsterdam, 15. aprila. Reuter: V spodnji angleški zbornici so priredili zajtrk odposlanstvu Američanov, ki proučuje v Angliji industrijski in vojni položaj. Zajtrka je vodil član vojnega kabineta Barnes, ki je v pozdravnem govoru rekel: »Nikdar nismo mislili na vojsko, a zdaj smo se odločili, da se vojskujemo do konca. — Predsednik zveze ameriških kovinarjev James Wilson je odgovoril: Ameriški delavski pokret nastopa za svobodo in pravičnost in se bori proti metodam nemške vlade. Ameriški delavci so se prepričali, da se Amerika prej ali slej potegne v svetovno vojsko. Izdelali so za to 12. marca 1917 obsežni program. Ameriški delavski pokret je obljubil, da podpira vse, kar skleneta kongres in dežela. Noben zastopnik ameriških delavcev se ne sme udeleževati posveta z zastopniki sovražnih dežel; delavstvo bo nadaljevalo boj proti koncu vojske. Delavstvo se drži vojnih smotrov predsednika Wilsona in ne pozna nobenega kompromisa. Odločitev gre za svobodo človeštva ali pa za prusko nadvlado. Verjamem, da sovražnike kmalu iz Francije preženemo. Ni več daleč tisti dan, ko bodo plapolale zastave zaveznikov na nemških tleh, ko bo bodočnost narodov zavarovana in ko bo svet zrel za demokracijo.

Ravnatelj ameriške trgovske zbornice Meredith je rekel: Priborili si bomo veliko, skupno zmago, takrat bomo slavili v Veliki Britaniji, v Ameriki in v zveznih deželah narodno slavlje v spomin tistega dne, ko je zginita s sveta hunska nevarnost.

Balfour je napil reči zaveznikov. Rekel je: Odposlanstvo je prišlo v Anglijo v najzanimivejšem trenutku; zdaj so se nam namreč tako jasno odkrili politični in vojaški smotri motogcev v Nemčiji, da je izključen vsak nesporazum. Nemčija se nam zdaj v svoji popolni goloti predstavlja kot država roparjev. Nemci so se med vojsko že večkrat zaračunali. Prvič so se zmotili, ko so mislili, da pridejo s prvim navalom v Pariz, a prišli so le do Marne. Zmotili so se, ko so mislili, da Amerika za nobeno ceno ne bo prekinila diplomatskih zvez; in koncu koncev so se varali z ozirom na podporo Amerike na zahodnem bojišču. Prepričan sem, da bo Wilson vse lahko izpolnil, kar je obljubil.

Boji z Italijani.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 16. aprila. Uradno:

Na italijanski bojni črti nič važnega.

× × ×

Orlando o položaju.

Lugano, 16. (K. u.) Orlando je izdal oklic italijanski armadi in načelniku generalnega štaba, v katerem pravi: Italijanski armadi se je stavila naloga, da brani obstoj in čast domovine; nikdar se ni svoje naloge tako častno izvajala, kakor zdaj. Kadar sovražnik napade, dobi Italijane pripravljene, da prenesejo napad. — Zakladni minister Nitti je rekel časnika Ward Priceju z ozirom na znižanje francoske in angleške pomoči Italiji: Narod pozna resnost položaja in ve, da zavisi od odpora Italijanov življenje ali smrt Italije. Končal je: Govoril sem z vsemi našimi generali in vsi popolnoma zaupajo naši odporni sili.

Iz Finske.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 16. aprila. Uradno: V Lovisi (vzhodno od Helsingsfors) so naše čete, ki so pred izkrcanjem premagale nevarnosti pritiskov čez Lapp-trask proti severu, zlomile večkrat sovražni odpor in prišle vzhodno od Lachtega do železnice, ki vodi iz Tammerforsa v Wiborg.

Clemenceau napoveduje nova odkrila.

Bern, 16. aprila. »Figaro« poroča: Ministrski predsednik Clemenceau bo v zborničnem odseku za zunanje stvari podal strneno sliko o političnem položaju z ozirom na objavo pisma avstrijskega cesarja. Clemenceau namerava odkritosrečno govoriti o razgovorih pri predsedniku republike z ozirom na pismo princa Siksta Bourbonškega. Posebno se namerava pečati z razmerjem Francije nasproti njenim zaveznikom, posebno z Italijo. Clemenceau namerava dokazati, kako so se izjalovili vsi poskusi odvrniti Francijo od Italije. Izključeno ni, da poroča tudi o svoječasni razgovorih grofa Mensdorffa z generalom Smutsom.

Genf, 16. aprila. Pariški listi poročajo: O zadevi Czernin-Clemenceau namerava v francoski zbornici v velikem slogu razpravljati. Socialisti hočejo Clemenceau prisiliti k odkriti izjavi. V tajni seji Clemenceau najbrže predloži vsa dokazila. »Figaro« poroča, da namerava socialisti Clemenceau brezpogojno strmoglaviti.

Princ Sikst Parmski.

Rotterdam, 16. aprila. »Petit Journal« poroča: Princ Sikst se vrne začetkom majnika v Havre.

Turki v Batumu.

Turki so vzeli trdnjavo Batum in zasedli vzhodno od Wanskega jezera Serroul.

Plen osrednjih držav.

Berlin, 16. (K. u.) Plen osrednjih držav na vojnem materialu in zalogah tekom zadnjega pol leta je vreden mnogo milijard mark. Samo topov in artiljerijske municije so zaplenili za nad eno milijardo mark. Na zaplenjene strojne puške odpade 60, na železniški material okroglo 250, na sestreljena letala in balone 60 milijonov mark. K temu pride še brezštevilni dragocen plen na vojnem materialu vsake vrste. Pijonirskega orodja, pušk, mask proti plinu, ogromnih zalog oblačil in živil v Rusiji, Italiji in severni Franciji sploh ni mogoče preceniti. Plen gumija in bakra samo v severni Franciji krije potrebščine nemške armade za eno leto. Skupen plen je materialno vodstvo osrednjih držav izredno okrepil in domovino razbremenil enega vojnega posojila.

Politične novice.

+ Državni zbor bo imel svojo prvo sejo 30. aprila. O zasedanju delegacij se bo predsednik avstrijske delegacije Hauser posvetoval z načelnikom odseka za zunanje reči dr. pl. Baernreitherjem.

+ Nemški državni zbor je pričel 16. t. m. zopet zborovati. Razpravljajo o 12. novih davčnih predlogih. V seji 16. t. m. so vsi govorniki zahtevali, naj strogo nadzorujejo vojno industrijo.

+ Zakaj je odstopil Konrad princ Hohenlohe? Višji dvorni mojster Konrad princ Hohenlohe je odstopil, kakor poročajo listi, ker je bil prijatelj Czerninova.

+ Naslednik vrhovnega dvornega mojstra princa Konrada Hohenlohe, ki se ne vrne več z dopusta, postane menda knez Weikersheim.

+ Protest socialnih demokratov zaradi odgođenja brambnega odseka. Ker je načelnik brambnega odseka vitez Pogacnik sejo brambnega odseka, ki bi se imela vršiti dne 16. t. m., odgodil, mu je klub socialnih demokratov poslal pismen protest. V njem poudarja, da je nujno potrebno rešiti vprašanje o § 14., ki nalaga črnovojniško dolžnost, ter načrt zakona o prisilnem delu. Protest se končuje z besedami: »Proti tej odgoditvi posvetoovanja o dveh tako važnih predmetih najodločnejše ugovarjamo in odklanjamo vsako odgovornost za posledice.«

+ Jugoslovanski prijateljski večer v Pragi. V soboto zvečer se je vršil na čast jugoslovanskih gostov v hotelu »Zlata gos« v Pragi prijateljski večer, katerega so se poleg jugoslovanskih udeležili odlični češki zastopniki. Goste je pozdravil v prisrčnih besedah, naglašajoč jugoslovansko-češko prijateljstvo, poslanec dr. Soukup. Odgovoril je v imenu Jugoslovancov dr. S. Budisavljevič, ki je naglašal, da hoče stati jugoslovanski narod v boju za svobodo Čehom ob strani na življenje in smrt. Poslanec St. Radić je najostreje obsodil dr. Susteršičev namen zmanjšati pomen jugoslovanske deklaracije in je povdaril, da si hoče jugoslovanski narod pridobiti samostojnost. V imenu čeških pisateljev je pozdravil goste prof. Ad. Černy. Duhovnik

prof. Rožič se je dotaknil Czerninovega govora. Naglašal je, da bo vztrajal cel jugoslovanski narod v boju za pravice slovanskih narodov. Večer je minil v prisrčnem prijateljskem razgovoru.

+ Dalmatinski poslanci češkemu narodu. Na sobotno manifestacijsko zborovanje zastopnikov češkega naroda je došla sledeča pozdravna brzojavka dalmatinskih deželnih in državnih poslancev: »Hrvatski in srbski deželnozbornski in državnozbornski poslanci, zbrani na svojem zborovanju dne 13. aprila 1918, pošljamo češkemu narodu in njega zastopnikom bratski pozdrav in protestiramo istočasno proti govoru zunanjega ministra, ki je povzdigoval Nemce in Mažare nad ostale narode države in hotel njihovo nadvlado še bolj utrditi. V svojem govoru je imenoval minister poslane in opozicijske stranke vseh drugih nemških narodov kakor tudi nemažarskih podaljševateljev te krvave vojne. Izjavljamo, da niso podaljšanje vojne zakrivil ti, ki stremijo po uresničenju naravnih narodnih pravic, ampak da nosijo težo krivde podaljševanja vojne oni, ki nočejo dati narodom pravice, da bi sami odločevali o svoji bodočnosti, ampak hočejo nad narodi še nadalje vladati. V zavesti, da stoji cel narod za nami, bomo vztrajali z bratskim češkim narodom solidarno v najodločnejšem boju, dokler ne dosežemo svojih narodnih in državnopravnih zahtev, naj se dogodki na bojišču razvijejo, kakor hočejo. Dr. Tresić-Pavičič.

+ Čehi Poljakom. Poslujoči predsednik Poljskega kola poslanec Kedzior je prejel od poslancev Staneka in Tusarja sledečo zahvalno brzojavko: »Zborovanje češkega naroda se zahvaljuje za znake simpatije in izraža svoje upanje, da se bo posrečilo združiti slovanske brate v boju za svobodo in samostojnost.«

+ Izjava poslanca Radića. »Narodni Listy« prinašajo izjavo poslanca Stefana Radića, da pretrga hrvatska seljačka (kmečka) stranka vsako kooperacijo s frankovci, ker ti v teh usodnih časih, ko se je Czernin izjavil za nadvlado mažarsko-nemške manjšine, zastopajo v zunanji politiki nemško-mažarsko stališče. Seljačka stranka bo podpirala edinstvo Hrvatov, Srbov in Slovencev na temelju popolne enakopravnosti treh plemen.

+ Razburjenje med nemškimi nacionalci. 16. t. m. dopoldne sta se zbrali na Dunaju na skupno posvetovanje nemška narodna stranka in nemška narodna zveza pod predsedstvom poslanca dr. Sylvestra. Na zborovanju je prevladovalo veliko razburjenje. Posebno ostro so govorili proti neodgovornim vplivom na važne državne posle in naglašali, da se morajo v bodoče taki vplivi brezpogojno preprečiti. Z ozirom na odstop grofa Czernina se je izrazilo vsesplošno obžalovanje, tembolj, ker je na njegov padec vplival menda tudi njegov nastop proti »državi nevarnim« elementom. Govorili so tudi o nasledniku grofa Czernina in izrazili pričakovanje, da se bodoči zunanji minister ne bo le držal Czerninovi smeri v zunanji politiki, marveč bo budno pazil tudi na odmeve v notranjosti.

+ Krščanski socialci o Czerninovem odstopu. Na posvetu krščansko-socialne stranke je poročal predsednik, deželni glavar Hauser, o svojem pogovoru z grofom Czerninom. Sledila je razprava, v kateri so splošno izražali najgloblje obžalovanje nad odstopom grofa Czernina in naglašali, da je zbudil ta nenadni odstop v najširših ljudskih krogih veliko razburjenje. Ljudje ne morejo pojmiti, da se v tako težkih urah jemlje državi tako odlična moč. Čeprav se smatra kot ob sebi umljivo, da se smeri naše zunanje politike, posebno glede zveze z Nemčijo, ne bodo v ničemer izpremenile, je vendar povsodi živa zavest, da utegne ta izprememba na najvažnejšem mestu države povzročiti največje težave.

+ Zaupnice grofu Czerninu. Korespondenca »Austria« poroča, da je imel predsednik avstrijske delegacije deželni glavar Hauser tekom včerajšnjega dopoldneva daljši pogovor z ministrskim predsednikom dr. pl. Seidlerjem in zunanjim ministrom grofom Czerninom. Korespondenca poroča dalje, da prihajajo grofu Czerninu od vseh strani izjave simpatije in zaupanja.

+ Pašić o Czerninovi izjavi. »Agence Havas« poroča s Krfa: Poslanec Trifković je v skupščini interpeliral ministrskega predsednika Pašića radi Czerninove izjave o Srbiji v njegovem govoru pred dunajskimi občinskimi odposlanci. Ministrski predsednik Pašić je odgovoril: »Trditve grofa Czernina smo takoj dementirali, kakor hitro smo jih zvedeli. Grof Czernin Srbiji ni nikdar ponudil miru. Sicer pa njegovih predlogov tudi ne bi bili sprejeli.«

+ Wekerlejeva vlada formalno odstopi. Dunaj, 17. Dopoldne zboruje ogrski ministrski svet, ki bo sklenil, da formalno celo ministrstvo odstopi. V resnici gre le za preosnovo Wekerlejeve vlade in bosta odstopila le ministra Vaszonyi in grof Apponyi.

+ Odstop ogrskega pravosodnega ministra. Iz Budimpešte: Pravosodni minister dr. Vaszonyi je včeraj vložil prošnjo, da odstopi.

+ Ogrska krica. Budimpešta, 16. Ogrski korespondenčni urad poroča: V palači ministrskega predsedstva se je danes ob 7. uri zvečer vršil posvet. Predsedoval Wekerle. Navzoči so bili vsi člani kabineta, razen odsotnih ministrov Szterenyja in dr. pl. Unkelhäuserja. Ministrski svet je sklenil z ozirom na to, ker vlada ne razpolaga zdaj s tisto mero sredstev, ki so potrebna, da se reši volina preosnova, da bo v tej zadevi sklepal ministrski svet. Vlada v tem ministrskem svetu najbrže sklene, da vložijo demisijo.

+ Poljedelske zbornice ustanove na Ogrskem. Ogrski poljedelski minister je že izdal nalog, naj prično s predelati.

+ »Poprava« poljsko-nemške meje. Lvovski »Wiek Nowy« poroča, da se poprava nemško-poljske meje, ki bo tekla preko severnega dela Suwalkov, med Torunom in Aleksandrovom in preko domobrowske premoševne kotline, v kratkem izvrši. Nemčija vzame tudi rudnik Sv. Barbare.

+ Rusija končala demobilizacijo. »Tems« poroča: Rusija je demobilizacijo popolnoma izvedla.

+ Senator Stone umrl. »Times« poroča: Senator Stone, ki je umrl znani senator Stone.

+ Angleži zaprli boljševiškega konzula v Glasgou. Rotterdam, 16. »Nieuwe Rotterdamsche Courant« javlja iz Londona: V Glasgou so zaprli boljševiškega konzula Johna Mac Ledna, ker je propagiral za boljševike. Postopali bodo proti njemu sodnim putem.

+ Angleži o Czerninovem odstopu. Angleški listi pišejo: Czerninov odstop dokazuje, da želi Avstrija mir, a da ji brani Nemčija skleniti mir.

+ Cesar Viljem sprejel Kühlmanna. Berlin, 16. Wolff: Cesar Viljem je danes sprejel državnega tajnika za zunanje reči dr. pl. Kühlmanna.

Ljubljanska aprovizacija.

a Prodaja vojnih in praških klobas po znižani ceni: Mestna aprovizacija bo prodajala klobase v vojni prodajalni v Gosposki ulici po sledečem redu: V petek, dne 19. t. m., strankam z zeleno izkaznico B dopoldne št. 800 do 1000, popoldne št. 1000 do 1200; v soboto dopoldne št. 1200 do 1400 in popoldne št. 1400 do 1600. — Tega reda se je točno držati. Vsaka oseba dobi ¼ kg. kilogram vojnih klobas stane 2 K, kilogram praških klobas 4 K.

a Meso na zelene izkaznice B št. 1201 do konca. Stranke z zelenimi izkaznicami B št. 1201 do konca prejmejo meso po znižanih cenah v četrtek, dne 18. t. m. popoldne na Poljanski cesti št. 15. Določen je ta-le red: od 1. do 2. ure št. 1201 do 1320, od 2. do 3. ure št. 1321 do 1440, od 3. do 4. ure št. 1441 do 1560, od 4. do 5. ure št. 1561 do 1680, od 5. do 6. ure št. 1681 do 1800, od 6. do 7. ure št. 1801 do 1920, od 7. do 8. ure št. 1921 do 2040, od 8. do 9. ure št. 2041 do 2160, od 9. do 10. ure št. 2161 do 2280, od 10. do 11. ure št. 2281 do konca.

a Stranke z rumenimi izkaznicami B št. 1 do 1200 dobe meso v četrtek, dne 18. t. m. popoldne v cerkvi sv. Jožefa po normalnih cenah. Določen je ta-le red: od 1. do 2. ure št. 1 do 120, od 2. do 3. ure št. 121 do 240, od 3. do 4. ure št. 241 do 360, od 4. do 5. ure št. 361 do 480, od 5. do 6. ure št. 481 do 600, od 6. do 7. ure št. 601 do 720, od 7. do 8. ure št. 721 do 840, od 8. do 9. ure št. 841 do 960, od 9. do 10. ure št. 961 do 1080, od 10. do 11. ure št. 1081 do konca.

a Razdelitev kislega zelja v občini Moste se vrši v četrtek, dne 18. aprila od 8. do 12. ure iz skladišča pri Mausearju. 1 kilogram stane 2 kroni 20 vinarjev. Železničarji so izključeni. Stranke naj pripravijo drobšč in pridejo pravočasno ker se na zamudnike ne bo oziralo.

a Orehi za Vič. Občani Viča, ki imajo rumene izkaznice, zaznamovane s črkami B in C dobe orehe v petek dne 19. t. m. dopoldne v skladišču pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določen je tale red: Od 2. do 3. ure stranke z rumenimi izkaznicami B št. 1 do konca; od 3. do 4. ure stranke z rumenimi izkaznicami C št. 1 do 200, od 4. do 5. ure št. 201 do 400, od 5. do 6. ure št. 401 do konca. Vsaka oseba dobi pol kilograma. Kilogram stane 2 K.

a Orehi za Moste. Stranke iz Most, ki imajo rumene izkaznice, zaznamovane s črkami B in C dobe orehe v petek dne 19. t. m. dopoldne v skladišču pri Mühleisnu na Dunajski cesti. Določen je tale red: Od 8. do 9. ure stranke z rumenimi izkaznicami B št. 1 do 100, od 9. do 10. ure št. 101 do 200, od 10. do 11. ure št. 201 do konca. Stranke z rumenimi izkaznicami

mi C dobe orehe od pol 10. do pol 11. ure št. 1 do 200, od pol 11. do pol 12. ure št. 201 do konca. Vsaka oseba dobi pol kilograma. Kilogram stane 2 kroni.

Ljubljanske novice.

Ij Glasbena Matica. Za Krekovo akademijo je med občinstvom tako veliko zanimanje, da ste obe priredbi za 18. in 21. aprila že razprodani! Dobiti je za 21. aprila le še nekaj stolišč.

Ij Osebnost. Višji oskrbnik in vodja glavnega poštnega urada v Ljubljani gosp. Josip Flere je imenovan za poštne uradnega ravnatelja.

Ij Poroka. Poročil se je včeraj v župni cerkvi sv. Petra gospod Anton Mencinger, trgovec v Ljubljani, z gospodično Mici Minkuševico.

Ij Umrla je v deželni bolnišnici Frančiška Cerar, soproga ključavničarja Alojzija Cerarja v Zgornjih Domžalah. Možno je od začetka vojne pri vojakihi, sama se je doma trudila z 8 malimi otročiji. Sedaj je tako opešala, da je podlegla.

Ij Prva jugoslovanska tovarna igralnih kart v Ljubljani začne prihodnje dni zopet s prodajo svojih slovanskih igralnih kart, katerih prodajo je začetkom vojne vlada prepovedala. Sedaj je vlada ta odlok preklicala, ter dovolila, da se slovenske igralne karte sedaj lahko brez vsakega zadržka zopet prodajajo.

Ij Zgubil se je včeraj od Wolfve ulice do južnega kolodvora zlat prstan z osmimi briljanti v sredini s sefirjem. Pošten najditelj naj ga proti nagradi odda policiji.

Ij Oni gospod, ki je včeraj v Kat. Bukvarni pomotoma zamenjal dežnik, naj ga istotam premenja za svojega.

Primorske novice.

p Mohorjani na Pečinah so zbrali 40 K in sicer 20 K za »Slovensko Stražo« in 20 kron za »Krekov dom«.

p Županstvo Podgora naznanja tem potom vsemu prebivalstvu te občine, da se je preselilo iz Device Marije v Polju v Gorico, ulica Aleksandro volta št. 4.

p Kdo vračajočih se iz Rusije bi vedel kaj povedati o Terpinu Antonu, naredniku iz Podgore pri Gorici, ki se je nahajal zadnji čas v Volčanskem, gubernija Harkoff? Zadnjič je pisal 20. avgusta 1916 in od takrat ni nobenega glasu o njem. Če je komu kaj znano, se prosi, da sporoči staršem na naslov: Družina Terpin, Rožna ulica št. 39. I. nadst., v Ljubljani.

Dnevne novice.

— Odlikovanje. Vojni kurat Pavel Zavadlal je odlikovan z vitežkim križem Fr. Jožefovega reda z vojno dekoracijo in meči.

— Gradec. Dne 13. aprila t. l. je tukaj, kakor smo že poročali, po kratki bolezni umrl Ignacij Schmidt pl. Fussina, podmaršal in vojni komendant v Gradcu. Dasi ravno je pokojnik želel preprostega pogreba, brez vencov itd., se je spreved ob ogromni udeležbi vojaških dostojanstvenikov kakor civilnih in duhovniških, izvršil dne 15. aprila ob treh popoldne imponentno. Takega poveljnika ne bomo kmalu dobili, se je slišalo iz ust častnikov, kakor iz prostakov. Bil je blaga duša, mož pravico ljuben, strog, pa tudi usmiljen.

— Podporno društvo za slovenske višokošolce v Gradcu ima svoj redni občni zbor v soboto dne 20. aprila v Čitalnici ob 6. uri zvečer.

— Organistovska zadeva. Odbor Podporna društva organistov in pevovodij s sedežem v Ljubljani vabi tem potom vse organiste ljubljanske škofije na razgovor, ki se bo vršil v ponedeljek 22. aprila ob treh popoldne v orglarski šoli v Ljubljani, Poljanska cesta 4. II. nadst. Gre za važno stanovsko zadevo.

— Razpuščen je občinski zastop občine Dobrenja, okraj Maribor, in imenovan za gerenta dosedanji župan Alojz Poljanec.

— Stavci v zagrebških tiskarnah so pričeli s pasivno rezistenco. Zahtevajo zvišanje plač.

— Pravi diplomat. V nekem svojem delu je jedal Thiers nekemu diplomatu: »Pravi diplomat mora biti mrzel kakor led, trd kakor kamen, gladek kakor jegulja, razdvojen kakor časnika, molčeč kakor riba, nezaupljiv kakor skopuh, pameten kakor kača, gibčen kakor veterica, zviti kakor lisica in trdovraten kakor ječar.«

— Oddaja slame mesto sena. Deželno mesto za krmila dobiva v zadnjem času samo slamo za krmo. Občine in drugi interesi, ki žele slamo dobiti v celih vagonih, naj se nemudoma, najbolje brzojavno, obrnejo na imenovani urad s svojimi naročili. Vagoni slame so različno naloženi in imajo 30 do 90 centov slame. Slama se pošlje proti predplačilu 30 K za 100 kg ali pa proti povzetju. Manj kakor en vagon se ne razpošilja po železnici, ker posameznih bal železnica ne sprejema.

Večeri ob Lemanu.

Spisal vseuč. prof. Maryan Morawski, S. J.
Po tretji izdaji prestavil France Fr. Stele.
(Dolge.)

Deville.

Gotovo je, da je Tolstoj po posredovanju de Vogüéjevem mnogo prispeval k sedanjemu povratku k moralnim idealom; toda nikakor ne morem priznati, da je bil on prvi, ki je deloval v tej smeri. Ako iščete začetka, je ta prav gotovo izšel iz filozofije. Naš nedavno umrli in nepozabni Secrétan, profesor na vsučilišču v Lozani, s katerim sem bil prijatelj, je že dolgo pisal v tej smeri; l. 1882. je izdal svoje znamenito delo »Civilisation et Croyance«, v katerem kaže na moralno vprašanje kot na ključ do sedanjih političnih in socialnih ugan. Rešitev moralnega vprašanja pa vidi v priznanju proste volje in osebnega Boga. V Franciji sta že davno poznabljeni Comte in Littré in se je moglo razvil pod voditeljstvom Renouvierja in Ravassana tok neokantizma, ki jemlje moralno dolžnost za vogelni kamen vse filozofije, ne le praktične, ampak tudi teoretične — v čemer stoji višje od Kanta in bližje katolicizmu. Nič manj niso vplivali v smeri spiritualizma imenitni misleci kot Lachelier, Mourisson, Fouillée. Danes se množe filozofični spisi, ki jih oživlja ta duh; tudi mladina se vedno bolj peča z metafizičnimi vprašanji in piše o njih doktorske razprave. Med Nemci skrbi velika šola Wundtova zelo za to, da bi se ohranila sredi mehanike psiholoških dejstev neka samostojnost človeškega duha. Na Angleškem so se misleci, po kratki zmešnjavi v glavah, ki jo je povzročil Darwin, streznili in sedaj branijo posebno temelj moralnosti proti napadom materializma, h kateremu so se prej samo nagibali. Angleška družba jim pa pritrjuje.

Gospodična Wilson.

Najboljši dokaz za to je ime, ki si ga je pridobila nedavno knjižica Artura Balfoura: »Podlaga vere«. — Knjižica, ki dokazuje vsemu naturalizmu sploh, da je nezmožen ustvariti kako moralno dolžnost ali sploh kako etiko; in kar je še več, da ne more osnovati nobene estetike, niti logike. Zato sklepa Balfour, da se moremo nadejati resnice o glavnih svetovnih ugan-kah samo od krščanstva.

Deville.

Nazadnje se torej vrti to duševno gibanje v navadnem krogu takih struj v človeštvu. Mnogo primerov za to imamo v zgodovini. Ideje, ki jih imenujemo »človeška prava«, so se začele, kakor znano, v področju filozofije; od tod so prešle v literaturo; nato pa so izvršile vrsto evolucij in zavladale nad družbo. Tudi materializem, ki se ga s težavo komaj otesamo, je napravil podobno pot: od filozofije do literature in od te med širše sloje. Tudi sedanja struja spiritualizma se je začela, kakor sem rekel, v filozofiji, sedaj se pojavlja v literaturi gornjih slojev, a je bo časom gotovo deležno tudi ljudstvo...

Hainberg.

Če to ljudstvo že od kod drugod ne bo imelo versko-nravnih čuvstev v višji meri.

Deville.

Seveda.

Pri zaprtju se ne sme zavzitati nikako črevo dražeče, želodec slabše odvajalno sredstvo, marveč Fellerjeve želodec krepilne nedražeče, milo odvajajoče rabarbara-kroglice z znamko »Elsa-kroglice«. To rastlinsko naravno želodčno sredstvo ima prednost pred vsemi umetno narejenimi odvajalnimi sredstvi in pred vsemi črevo dražečimi mineralnimi vodami. Zavzivajo jih rade tudi ženske in otroci. 6 skodelj pošlje franko za 7 K 37 vin. lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 134, Hrvatsko. Biti bi moralo vedno pri rokav, ravno tako kot preizkušeni zanesljivi Fellerjevi »Elsa-fluid«, 12 steklenic franko za 14 K 32 vin. (ef)

Nagnenje k vnetju slepiča se zabrani z uporabo naravne »Franz Josef« grešnice, ki omili nedelavnost črevesa, razredči naglo snovi in jih napravi lažje odvajljive.

OPOZARJAM cenjeno občinstvo, da je dospela večja pošiljatev

ŠIVALNIH STROJEV in GALANTERIJE. Prosim torej, kdor je stroj naročil ali se za istega zanimal, da se oglasi čim prej v trgovini
JOS. PETELINCA, LJUBLJANA,
Sv. Petra nasip št. 7.
Tovarniška zaloge šivalnih strojev. 299

Kupi se
konjski komat

Kdor ga ima na prodaj, naj pošlje svoj naslov in navede ceno pod »Komat 1213« na upr. »Slov.«

Dobro izurjena
prodajalka

mešane stroke z večletno prakso želi premeniti službo. Gre najraje kam na deželo. — Cenjene ponudbe na upravo lista pod »Vestna 1257«.

Sprejme se takoj dobro izučeni samski
čevljski pomočnik
ki je vajen tudi kmečkemu delu. — Več se poizve pri M. Pečniku, čevljskega mojstru, Srednje Garmelne nad Ljubljano.

Cebulček

liter K 5 — priporočila
SEVER & URBANIČ, Ljubljana.

Katoliška tiskarna v Ljubljani.

Nove določbe glede prometa z živino. C. kr. deželna vlada kranjska je odpravila z ukazom dne 26. marca 1918, št. 8145 pravico, županstvom izdajati potrdila za nakup plemenske živine. Župani torej nimajo odaleč več pravice izdajati potrdila, s katerim je smel rejec za lastno porabo plemensko in delavno živino nakupiti kjerkoli. Ves promet tudi s plemensko živino se ima vršiti le po zaupnikih »Kranjskega deželnega mesta za vnovčevanje živine v Ljubljani«. Ako kak rejec rabi plemensko živino, se obrne lahko na zaupnika »Kranjskega dež. mesta za vnovčevanje živine«, ki mu jo potem preskrbi. — Po ukazu c. kr. deželne vlade z dne 26. marca 1918, št. 6070, imajo zaupniki »Kranj. dež. mesta za vnovč. živ.« pravico tudi prisilno odvzeti rejcem plemensko živino, ki jo imajo razmeroma dosti in jo oddati drugim rejcem, ki oddajo klavno živino ter plemenske nimajo. Take odvzeme in oddaje smejo zaupniki »Kranj. dež. mesta za vnovč. živ.« izvršiti tudi potom prisilne rekvizicije, ako ne gre z lepo. Prisilno rekvizicijo dovoli c. kr. okrajno glavarstvo na predlog zaupnika. Prisilno rekvirirana plemenska žival se ima pripeljati k dobavi ter se pri dobavi odda drugemu rejcu, ki odda klavno živino za dobavo. Ceno določi pri prisilni rekviziciji pri dobavi zaupnik in sicer od 1—25% višje, kot je nova cena za živino in to po kvaliteti in vrednosti. Ako se zdi onemu, ki se mu plemenska žival siloma vzame, da se mu godi krivica, ima pravico zglašiti se pri c. kr. uradnem živinozdravniku pri dobavi, ki mu more rekvirirano žival oprostiti in sicer po zaslišanju zaupnika »Kranj. dež. mesta za vnovč. živ.« ozi. pristojnega župana ali drugih verodostojnih oseb. — Ako kak zaupnik »Kranj. dež. mesta za vnovč. živ.« določi kako klavno živino za vojaško ali civilno oddajo, ima dotični rejec pod kaznijo do 5000 kron prignati klavno žival k določenemu dobavi. Prigon na naveden poziv zaupnika se smatra kot prostovoljna oddaja ter gre rejcu nova cena, to je 1 krono višje od cene, ki je veljala od 20. marca 1918. Ako na naveden poziv zaupnika rejec ne prižene klavne živine k dobavi, predlaga zaupnik takoj prisilno rekvizicijo pri c. kr. okrajnem glavarstvu, ki se nato izvrši z žandarmerijo ali pa z vojaško asistenco. Prisilno rekvirirana klavna žival se spravi k naknadni posebni dobavi ter prejme rejec staro ceno, torej 1 krono manj pri kilogramu, kot bi dobil, ako žival prostovoljno odda. Povrh pa ima nositi tudi še stroške vse rekvizicije, ki se mu odtegnejo pri kupnini. Ako kdo misli, da bi se mu zgodila z odvzemom klavne živine krivica, more se že pri prvi oddaji, ki se vrši le na naveden poziv zaupnika, zglašiti pri prevzemni komisiji pri dobavi, da mu prevzemna komisija žival oprosti. Ravno tako pa se lahko zglašijo pri prevzemni komisiji tudi, ako je žival prisilno rekvirirana, da mu prevzemna komisija žival oprosti. — C. kr. okrajna glavarstva so začela tihotapstvo živine iz Kranjske veliko strožje kaznovati kot doslej ter bo zadela vsakega tihotapca, kakor tudi rejca, ki proda živino čez mejo, mnogo strožja kazen kot doslej.

KLAPEC vajen živine in poljskega dela, zmožen voditi manjše gospodarstvo, se proti dobri plači in hrani **SPREJME PRI JOSIPU RUDMAN, trgovcu v KRŠKI VASI PRI KRŠKEM.** 1235

ZA HIŠNIKA sprejemem takoj mizarja, tesarja ali zidarja. Dobi stanovanje, luč in kurjavo, za delo posebna plača po dogovoru.
DRAGOTIN HRIBAR. 1238
LJUBLJANA, GRADIŠČE ŠTEV. 9.

ISČEM za stalno malo stanovanje s pohištvo ali prazno. — Cenj ponudbe pod »Šivilja« 1247.

SPREJME SE učenec poštenih kmečkih staršev za trgovino z mešanim blagom pri **TVRDKI LESKOVEC & GRUDEN, Smartno pri Litiji, Star mora biti najmanj 15 let.**

+
Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša preljuba soproga, mama, sestra, teta
Frančiška Cerar roj. Ogrine
po kratki, a mučni bolezni, previdena s tolažili sv. vere, v torek 16. aprila zjutraj, v 36. letu starosti, mirno v Gospodu zaspala.
Truplo nepozabne ranjke se prepelje iz deželne bolnice v Ljubljani na dom v Domžale št. 37.
Pogreb se vrši v četrtek 18. aprila ob 10. uri dopoldne iz hiše žalosti na larno pokopališče v Domžalah.
Zgornje Domžale, dne 16. aprila 1918.
Alojzij Cerar, soprog. — Pavla, Anica, Justina, Angelca, Ivanka, Feliks, Slavko, Dominček, otroci.

+
Polrtim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša predobna mati, oziroma stara mati in teta, gospa
Ivana Škof
posestnikova soproga
po kratki, mučni bolezni 16. t. m. ob 7. uri zvečer previdena s svetimi zakramenti za umirajočo, v starosti 75 let mirno v Gospodu zaspala.
Pogreb predraže rajke se vrši dne 18. t. m. ob 4. uri popoldne, iz hiše žalosti, Korunova ulica 12, k Sv. Križu.
Sv. maše se bodo darovale v župni cerkvi sv. Janeza Krstnika v Trnovem.
V Ljubljani, dne 16. aprila 1918.
ZALUJOCI OSTALI

Kupi se dobro ohranjen
glasovir ali pianino
Ponudbe na upravo lista pod šifro »glasovir 1232«.

Proda se duorec
z nekoliko zemljišča s krasno lego ob morju v Griljanu pri Trstu. Pojasnila da Mikelič Herman, Trst. Via Zonta 3/II, 1. 1226

Samostojna
gospodinja
se sprejme k dvema gospodoma.
Poizve se: Neimenovana ulica št. 271, pritličje, Spodnja Šiška.

Koza z mladitci
se proda. — Zgornja Šiška št. 99.

Instruktor
1½ do 2 uri na dan za učenca mestne šole se išče za takoj. — Ponudbe z označenjem plačila na: Ljubljana, poštni predal 38.

Dobra kuharica
se išče. Plača 40 do 50 kron mesečno. Nastop službe čim prej. Osebo predstaviti se: Ljubljana, Franca Jožica cesta št. 16, I. nadstropje.

Kot **trgovski učenec**
želi službe dober, krepak 14 letni deček s popolno oskrbo. Nastop takoj ali po dogovoru. — Pobljize iz prijaznosti v modni trgovini P. Magdič, Ljubljana.

Sirežnico
za snamežje trgovinskih prostorov in izložbenih šip, samo predpoldanska služba, išče trgovina **P. MAGDIČ V LJUBLJANI.**

čevljski pomočnik
se takoj sprejme na trajno delo. Za hrano je pre-skrbljeno.
JOSIP PREŠEREN, SP. ŠISKA-LJUBLJANA, Celovška cesta št. 82.

Soliden uradnik išče pri kakšni družini
sobo in hrano
od 1. maja dalje. — Ponudbe naj se pošljejo v pisarno Splošnega kreditnega društva v Ljubljani.

konja
prve vrste sta naprodaj na
POLJANSKI CESTI št. 55, LJUBLJANA.

Pošten
MLINAR
ki se razume tudi na žago, dobi takoj službo s hrano in stanovanjem pri
JUSTINI KUŠLIJAN, št. Jernej št. 25, Dolenjsko. Plača po dogovoru.

Kontoristinjo
sprejme po dogovoru; stanovanje in hrana v hiši, Edmund Kotzbek, Kranj. 1227

GARJE
srbečico, hraste, lišaje, uniči pri človeku in živini mazilo zoper srbečico. Brez duha in ne maže perilo. 1 lonček za eno osebo 4 K. Po pošti 5 K poštneine prosto. Prodaja in razpošilja lekarna Trnkoczy v Ljubljani, zraven rotovža. 1212

CUNJE
suknene odrezke stare in nove, kakor vse vrste bombažastih in volnenih cunj, žaklje-vino, odeje, vrvi itd. v vsaki množini in po najvišji ceni kupuje 1228
E. KOTZBEK V KRANJU.

Klavirje, harmonije in vse glasbene instrumente
prodaja in izposoja
Alfonz Breznik, Ljubljana, Kongresni trg št. 15.

Strojnika
k Diesljevemu motorju z akumulatorji sprejme večje podjetje na Kranjskem. V poštev pride le prvovrstna, temeljito izšolana moč. Ponudbe pod šifro H. U. 1236 na upravnistvo »Slovenca«.

Zamaške
nove in stare **kupi** vsako množino
tvrška **JELAČIN & Ko. Ljubljana**
ljubljska industrija probkovih zamaškov

Kislo vodo „Silva vrelec“
žganje in vino
razpošilja **A. Oset, p. Guštanj, Koroško.**
Kupim steklenice in zamaške.

Mlatilnice, gepeljni, slamoreznice
ter drugi poljedelski stroji tovarne Umrath se lahko naročajo ter vzorci ogledajo pri
FRANC HITTI, LJUBLJANA, Sv. Martina cesta št. 2.

Razno blago
specerijsko kakor tudi nadomestke imam vedno v zalogi. Poštni zavitek sortiran za poskušnjo 50 K. Pošiljam po povzetju ali proti predplačilu. Ne uga-jajoče se sprejme nazaj. 1222
Razpošiljalnica
Ivan Urek, Ljubljana
Mestni trg 13.

Dražbeni oklic.
Hranilnica in posojilnica v Cirknici razpisuje s tem prostovoljno dražbo svojih gospodarskih poslopij in zemljišč na Uncu hiš. št. 10 (prej Beletovo posestvo) na dan 24. aprila 1918 ob 9. uri dopoldne na licu mesta; dne 25. aprila 1918 ob 9. uri dopoldne dražba

travnikov v Planinskem logu.
Dražbeni pogoji se naznanijo pred dražbo. 1243

dobrih zidarjev
se sprejme proti dobri plači. Dobava živil se pre-skrbi. — Ponudbe na trdko
G. TÖNNIES, stavbno podjetje, LJUBLJANA.

Na prodaj je
hiša
v Višnji gori pod ugodnimi pogoji. — Poizve se pri **TEREZIJI OMAHEN, VIŠNJA GORA št. 28.**

Kupujem zmedene
ženske lase
ŠTEFAN STRMOLI, LJUBLJANA, Pod Trančo št. 1. 945
POZOR! Zaradi vpoklicanja v vojaško službovanje je lokal odprt vsak dan samo od 9. do pol 1. ure in v nedeljo od 9. do 11. ure dopoldne. ::

Črno brinje
lepe, čiste in zdrave kakovosti se dobi pri
tvrdki
J. KNEZ v LJUBLJANI
Marije Terezije cesta 3.

Trgovci!
Ako hočete svoje odjemalce zadovoljiti, poslužite se
„Adria-Izdelkov“
kakor kavni nadomestek 1 s 50 % sladkorja, lug, Vaniljin sladkor, pecilni prašek, nadomestek škro-ba, pravi čaj, dišave, francosko žganje, pralno milo itd. itd. 1201
Za dobro kakovost svojih izdelkov jamči pri-znano solidna ter slovenska trvdka
F. Šibenik,
Adria-izdelki, Zagreb.
št. 15.113/17.

Razglas.
Podpisani mestni magistrat razpisuje napravo
iesene tržne lope
na Pogačarjevem trgu.

Tozadevni načrt, proračun, pogoji in drugi pripomočki se lahko ogledajo v mestnem stavbnem uradu ob navadnih uradnih urah.
V ponudbi je navesti jednotne cene in na podlagi teh izračunane zneske, dalje da se po-nudnik podvrže vsem stavljenim pogojem.
Ponudbe je vložiti v mestnem stavbnem ura-du do 20. aprila 1918 do 12. ure opoldne.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 5. aprila 1918.

Prva slovanska tovarna igralnih kart
začne prihodnje dni z

zopetno prodajo
svojih **slovanskih igralnih kart.**
Vprašanja in korespondenco na: »Ko-misijska prodaja prve slovanske tovarne igralnih kart v Ljubljani«.

Prvo društvo hišnih posestnikov v Ljubljani.

Vabilo
na
občni zbor
ki se vrši
v nedeljo, dne 28. aprila t. l. ob pol 10. uri do-poldne v verandi hotela »Union«.

DNEVNI RED:
1. Odobrenje odborovega poročila o pretečenem letu.
2. Računski zaključek za leto 1917 in proračun za tekoče leto.
3. Volitev odbornikov.
4. Volitev treh pregledovalcev računov.
5. Določitev članarine za leto 1918.
6. Slučajni predlogi.

Ako bi bil prvotno določeni občni zbor ne-sklepčen, vrši se isti pol ure pozneje, ki bo de-skal ne glede na število navzočih članov.
K prav polnoštevilni udeležbi vabi najljubneje
ODBOR.

Odgovorni urednik: Mihael Moškerc.

Izdaja konzerciji »Slovenca«.